

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 2/22
Люксембург, 13 януари 2022 г.

Решение по съединени дела C-177/19 Р
Германия- Ville de Paris и др./Комисия,
C-178/19 Р Унгария - Ville de Paris и др./Комисия и C-179/19 Р
Комисия/Ville de Paris и др.

Съдът отменя решението на Общия съд за частична отмяна на регламента на Комисията, определящ стойностите на емисиите за изпитванията в реални условия на движение на новите леки превозни средства

Градовете Париж, Брюксел и Мадрид не са пряко засегнати от този регламент, поради което жалбите им за неговата отмяна трябва да се отхвърлят като недопустими

С приемането на Директива 2007/46¹, законодателят на Съюза установява хармонизирана рамка за типово одобрение на моторни превозни средства, с цел да се улесни тяхната регистрация, продажба и пускане в действие в Съюза. В контекста на скандала на „дизелгейт“ Европейската комисия въвежда процедура за провеждане на изпитвания на емисиите в реални условия на движение (наричани по-нататък „RDE“)² на леки превозни средства за превоз на пътници и товари, одобрени съгласно приложимата правна уредба³, с оглед на по-добро отразяване на емисиите, измерени на път. След това предписанията за изпитванията RDE са допълнени с Регламент 2016/646⁴ на Комисията, който определя стойности на емисиите на азотни оксиди, които не трябва да се превишават при тези изпитвания (наричан по-нататък „спорният регламент“).

Град Париж, град Брюксел и община Мадрид (наричани по-нататък „градовете жалбоподатели“) подават поотделно жалби за отмяна на спорния регламент, тъй като същият бил пречка за тях да налагат ограничения на движението на леките превозни средства с оглед на техните замърсяващи емисии. Комисията повдига възражения за недопустимост на горепосочените жалби, изведени от това, че градовете жалбоподатели не са пряко засегнати от спорния регламент по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

Въпреки това тези жалби са частично уважени от Общия съд, който счита, че градовете жалбоподатели са пряко засегнати от спорния регламент⁵. При тълкуването на Директива 2007/46⁶, в контекста на която се вписва спорният регламент, Общият съд приема по-специално, че последният трябва да се квалифицира като подзаконов акт, невключващ мерки за изпълнение, който засяга пряко упражняването на нормотворческите правомощия на тези градове в областта на правната уредба на движението на автомобилите.

¹ Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 2007 г., стр. 1).

² Регламент (ЕС) 2016/427 на Комисията от 10 март 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 692/2008 по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6) (ОВ L 82, 2016 г., стр. 1).

³ Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ L 171, 2007 г., стр. 1).

⁴ Регламент (ЕС) 2016/646 на Комисията от 20 април 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 692/2008 по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6) (ОВ L 109, 2016 г., стр. 1).

⁵ Решение от 13 декември 2018 г., Ville de Paris, Ville de Bruxelles и Ayuntamiento de Madrid/Комисия, [T-339/16](#), [T-352/16](#) и [T-391/16](#) (вж. също [ПС № 198/18](#)).

⁶ Член 4, параграф 3 от Директива 2007/46.

Сезиран с жалби, подадени от Федерална република Германия (дело С-177/19 Р), Унгария (дело С-178/19 Р) и Комисията (дело С-179/19 Р), Съдът отменя решението на Общия съд, като в тази връзка уточнява понятието „пряко засегнато лице“ като условие за допустимост на жалба за отмяна, подадена от регионално образувание на държава членка срещу акт на Европейския съюз.

Съображения на Съда

Най-напред Съдът припомня, че регионално или местно образувание, което притежава юридическа правосубектност, може, подобно на всяко физическо или юридическо лице, да подаде жалба срещу акт на правото на Съюза само ако попада в обхвата на някоя от хипотезите, предвидени в член 263, четвърта алинея ДФЕС⁷, които изискват съответното лице или образувание да е пряко засегнато от посочения акт. За да бъде субдържавно образувание пряко засегнато от оспорвания акт, трябва да бъдат изпълнени кумулативно два критерия. От една страна, **оспорваната мярка трябва пряко да поражда последици за правното положение на тези субекти**, и от друга страна, тя не трябва да оставя никакво право на преценка на адресатите, на които е възложено изпълнението ѝ.

По-нататък Съдът проверява дали член 4, параграф 3, втора алинея от Директива 2007/46, съгласно който „държавите членки не забраняват, ограничават или пречат на регистрацията, продажбата, пускането в действие или в движение на пътни превозни средства, [...], ако те отговарят на [...] изисквания[та] [на директивата]“, действително е пречка за градовете жалбоподатели да упражняват правомощията си за регламентиране на движението на леките превозни средства, за да намалят замърсяването, и следователно дали с оглед на взаимовръзката между тази разпоредба и спорния регламент трябва да се приеме, че тези градове са пряко засегнати от последния. За тази цел Съдът тълкува разглежданата разпоредба с оглед на нейния текст, контекста, в който тя се вписва, целите, преследвани от правната уредба, от която тя е част, както и на релевантните обстоятелства, изведени от нейния генезис.

Що се отнася до текста на член 4, параграф 3, втора алинея от Директива 2007/46, и по-специално до предвидената в него забрана за ограничаване на „пускането [...] в движение“, Съдът уточнява, че тази разпоредба се отнася не само до движението на превозни средства на територията на държава членка, но и до други дейности, като регистрацията, продажбата и пускането в действие на превозните средства. Подобни ограничения предполагат обща пречка за достъпа до пазара на превозните средства.

Що се отнася до контекста, в който се вписва тази разпоредба, Съдът отбелязва, че **задълженията, наложени на държавите членки по силата на Директива 2007/46, се отнасят до пускането на пазара на моторни превозни средства, а не до последващото им движение**. Освен това той констатира, че макар член 4, параграф 3, втора алинея от тази директива да предвижда отрицателно задължение, което не позволява на държавите членки да забраняват, ограничават или предотвратяват движението по пътищата на превозни средства, които отговарят на изискванията на директивата, първа алинея от нея предвижда позитивно задължение, което позволява на държавите членки да регистрират и разрешават продажбата и пускането в действие на тези превозни средства, без да споменава пускането в движение на превозни средства. Така, противно на възприетото от Общия съд тълкуване, обхватът на отрицателното задължение не може да бъде по-широк от обхвата на позитивното задължение, тъй като текстовете на тези две алинеи се допълват взаимно. Накрая, Съдът отбелязва, че градовете жалбоподатели не разполагат с правомощия в областта на типовото одобрение на превозните средства.

Що се отнася до преследваната с Директива 2007/46 цел, тя се състои във въвеждането на еднообразна процедура за одобрение на новите превозни средства, а оттам и в

⁷ Член 263, четвърта алинея ДФЕС гласи, че „[в]сяко физическо или юридическо лице може да заведе иск, съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея, срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение“.

установяването и функционирането на вътрешния пазар, като същевременно се гарантира висока степен на безопасност на движението по пътищата, която се осигурява от пълната хармонизация на техническите изисквания, по-специално по отношение на конструкцията на превозните средства.

Освен това генезисът на член 4, параграф 3, втора алинея от Директива 2007/46 показва, че забраната за противопоставяне на „пускането [...] в движение“ на някои превозни средства има за цел не да разшири приложното поле на законодателството относно одобрението на превозните средства, а само да предотврати заобикалянето от страна на държавите членки на забраната за противопоставяне на достъпа до пазара на превозните средства, които са в съответствие с приложимата правна уредба.

При това положение според Съда **тълкуването на Общия съд води до придаване на широк обхват на член 4, параграф 3, втора алинея от Директива 2007/46, за да се подкрепи извода, че тази разпоредба е пречка за някои местни ограничения в областта на движението по пътищата, които имат за цел по-специално опазването на околната среда.** Подобно тълкуване не съответства нито на контекста, в който се вписва тази разпоредба, нито на целите на правната уредба, от която тя е част, нито на генезиса на горепосочената разпоредба.

Вследствие на това Съдът заключава, че **Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорният регламент засяга пряко градовете жалбоподатели** по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

В отговор на загрижеността на градовете жалбоподатели относно вероятността за предявяване на иск за установяване на неизпълнение на задължения срещу една от държавите членки, към които те принадлежат, за нарушение на спорния регламент, Съдът подчертава, че **приемането на правна уредба, ограничаваща местното движение на някои превозни средства с цел опазване на околната среда, не може да наруши забраната, наложена със спорния регламент, поради което той не може да има пряко отражение върху евентуален иск за установяване на неизпълнение на задължения.**

С оглед на гореизложеното Съдът **отменя обжалваното решение, счита, че фазата на производството позволява да се постанови окончателно решение по делото и решава да отхвърли подадените от градовете жалбоподатели жалби за отмяна като недопустими.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106